ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου **1949** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου **335**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Ν. Δ. 1325. Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἀν. Νόμου 976)49 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας διατάξεων». 1

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α. Ν. 1345. Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 920)1.4.49 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. 2

Α. Ν. 1348. Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων περὶ αὐτοκινήτων ζητημάτων. 3

Α. Ν. 1359. Περὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς διδασκαλίας πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν διδασκαλίας ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν. 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1325.

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ Ἀν. Νόμου 976) 1949 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας διαξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τοῦ Ψηφίσματος ΞΖ' τῆς 19 Ἰουλίου 1949 τῆς Δ' Ἀνοθεωρητικῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ κυρώσεων Ψηφισμάτων, Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ Ἀναγκαστικῶν Νόμων» κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν τῆς Δ' Ἀναθεωρητικῆς Βουλῆς», 2) τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΚΣΤ' τῆς 15 Ν)βρίου 1949 ληφθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Βουλῆς, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον πρῶτον.

Κυροῦται ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος ὑπ' ἀριθ. 976 τῆς 29 Ἀπριλίου 1949 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας διατάξεων» δημοσιευθεὶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 106 τῆς 29 Ἀπριλίου 1949 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α'), ἔχων δὲ ὡς κάτωθι :

ΑΝΑΓΚΑΣΤ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 976.

Περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 20 Ἀπριλίου 1949 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπαιτήσεις ἢ διαφοραὶ ἐν γένει ἀπορρέουσαι:

α) Ἐξ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πρὸ τῆς καταβολῆς τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ Ν. Δ)τος 145)1946 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων κλπ. διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας».

β) Ἐξ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ καὶ τακτοποιήσεως διὰ συστάσεως Κτηματικῆς Ὁμάδος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ)τος τῆς 17 Ἰουλίου 1923 «περὶ σχεδίων τῶν τόλεων κλπ.».

γ) Ἐκ συμψηφισμοῦ πρὸς τὴν ἀξίαν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν ἢ χορηγηθέντος ἀκινήτου συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ)τος 145)1946, δύναται νὰ διακανονίζωνται συμβιβαστικῶς δι' ἀπ' εὐθείας συμφωνίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον ἀποδέχονται τὸν τοιοῦτον συμβιβασμὸν οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ τὸ Δημόσιον, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ οὕτω διακανονισθησομένη ἀπαίτησις ἢ διαφορὰ δὲν ὑπερβαίνει, διὰ τὸν αὐτὸν δικαιοῦχον καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, τὰ πεντήκοντα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

2. Συνίσταται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἀνοικοδομήσεως Ἐπιτροπὴ συμβιβασμῶν, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ Νομικοῦ Συμβούλου ἢ Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ Νομικῶν Ὑποθέσεων καὶ τοῦ Διευθυντοῦ Πολεοδομίας τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου ἢ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, καὶ ἐκ δύο ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ὁριζομένων μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἀνοικοδομήσεως καὶ Οἰκονομικῶν.

Ἡ «Ἐπιτροπὴ συμβιβασμῶν» καθορίζει ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεώς της τὸ τίμημα καὶ γενικώτερον τοὺς ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ἀναγνωρίζει τὸν δικαιοῦχον.

Ὁ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἔλεγχος τῶν δικαιολογητικῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιούχου γίνεται τὸ ταχύτερον καὶ ἐν πνεύματι μὴ ἐξαντλήσεως αὐτοῦ εἰς δαπάνας προσαγωγῆς πλήρων τίτλων ἰδιοκτησίας, ὁσάκις αὕτη δὲν κρίνεται κατὰ πιθανότητα καὶ οὐσιαστικῶς ἀπαραίτητος, ἑτέρωθεν ὅμως καὶ ἐν πνεύματι μὴ σοβαρᾶς διακυβεύσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου ἢ ἐν γένει τοῦ ὑποχρέου πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποφαίζει κατὰ πλειοψηφίαν διὰ τριῶν τοὐλάχιστον ψήφων. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως, κανονίζονται:

α') Τὰ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων, τίτλων, κλπ. δικαιολογητικῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς συμβιβασμόν, ἐπιτρεπομένης καὶ τῆς ἐπιβολῆς παραβόλου, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ πέντε ἑκατοστὰ (5 %) τοῦ αἰτουμένου πρὸς συμβιβασμὸν ποσοῦ καὶ κατατιθεμένου εἰς πίστωσιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος 145/1946 εἰδικοῦ λογαριασμοῦ.

β') Τὰ τῆς κλητεύσεως τῶν διεκδικούντων τυχὸν δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ὅπως ἐμφανίσουν τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν, ἥτις πάντως εἶναι γενικὴ διὰ τοῦ τύπου καὶ ἐπέχει θέσιν νομίμου κλητεύσεως παντὸς γνωστοῦ ἢ ἀγνώστου δικαιούχου, καὶ τὰ τῶν προθεσμιῶν ἐν γένει, αἵτινες ἐπιτρέπεται νὰ ὁρίζωνται ὡς ἀνατρεπτικαί.

γ') Τὰ τῶν στοιχείων ἅτινα πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει αὐτῆς ἡ Ἐπιτροπὴ ὅπως κρίνει καὶ τὰ τῆς ἀναζητήσεως τῶν στοιχείων τούτων.

δ') Τὰ τῆς προεδρείας καὶ τῆς ἀπαρτίας τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς ἀναπληρώσεως ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Προέδρου αὐτῆς, τὰ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ τὰ τῶν προσόντων τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὸν Πρόεδρον τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις βαρύνουσα τὰς πιστώσεις τῶν Ἔργων καὶ κανονιζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως.

4. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἀνοικοδομήσεως καὶ Οἰκονομικῶν δύναται, ἐν περιπτώσει μεγάλου ἀριθμοῦ ὑποθέσεων συμβιβασμοῦ συνεπογομένου καθυστέρησιν διὰ τὴν ὑπὸ μιᾶς μόνον Ἐπιτροπῆς ἐκδίκασιν αὐτῶν, νὰ συνιστῶνται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἀνοικοδομήσεως καὶ ἕτεραι ἐπιτροπαὶ συμβιβασμοῦ μὲ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω δικαιοδοσίαν, ἀποτελούμεναι ἐξ ἑνὸς Νομικοῦ Συμβούλου ἢ Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἐκ δύο ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως καὶ ἐκ δύο ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, ἁπάντων τούτων ὡς καὶ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος, ὁριζομένων διὰ τῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τῶν δύο Ὑπουργῶν.

Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται διέπονται ὡς πρὸς τὴν δικαιοδοσίαν των, τὴν λειτουργίαν των κλπ. ὑπὸ τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω κανόνων.

5. Ὁ συμβιβασμὸς τελειοῦται διὰ τῆς ὑπογραφῆς, ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως, τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου συμφώνως τῇ ἀποφάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τῶν ἀποδεχομένων αὐτὸν λοιπῶν συμβαλλομένων καὶ τοῦ οἰκείου Περιφερειακοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἀνοικοδομήσεως ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου. Ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ γίγνεται εἴτε ἀμέσως εἴτε καθ' ἃ διὰ τῆς συμβολαιογραφικῆς πράξεως ἠθέλησαν συμφωνηθῇ.

Εἰς τὸ συμβόλαιον τοῦτο ἐπισυνάπτεται καὶ διάγραμμα ἐμφαῖνον τὸ ἀκίνητον περὶ οὗ ὁ συμβιβασμός, κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα τὴν ἀναγνώρισιν τῆς θέσεως καὶ τῶν ὁρίων τοῦ ἀκινήτου.

Διὰ τὴν σύναψιν τῶν συμβολαίων τούτων ἰσχύουν πᾶσαι αἱ διατάξεις περὶ ἀτελειῶν κλπ. τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ ψηφίσματος ΚΗ' 1947 «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων κλπ. διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν».

6. Διὰ τῆς καταβολῆς τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διακανονισθείσης συμβιβαστικῶς ἀποζημιώσεως ἐξοφλεῖται πλήρως πᾶσα ἀνεξαιρέτως ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἀπαίτησις τοῦ συμβιβασθέντος δικαιούχου κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Κτηματικῆς Ὁμάδος ἢ τρίτου ἔναντι τῶν ὁποίων οὐδεμία πλέον ὑφίσταται ἀξίωσις αὐτοῦ οἱασδήποτε μορφῆς ἐκ τῆς αἰτίας τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἔστω καὶ ἂν τοῦτο δὲν ἀναφέρεται ρητῶς ἐν τῷ συμβιβαστικῷ συμβολαίῳ.

7. Ἅπασαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ οἰκεῖος Δῆμος ἢ ἡ Κοινότης ἢ ἕτερον Νομικὸν πρόσωπον ἀρμόδιον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου εἶναι ὑπόχρεοι πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεως, ἢ προκαταβολὴν τοιαύτης διὰ λογαριασμὸν ἑτέρων ὑποχρέων ἰδιοκτητῶν, λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ ἐγκεκριμένου πολεοδομικοῦ σχεδίου ἢ πολεοδομικοῦ κανονισμοῦ οἱουδήποτε οἰκισμοῦ.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀντὶ τοῦ Περιφερειακοῦ Διευθυντοῦ Ἀνοικοδομήσεως ὑπογράφουν τὸ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παρ. 4 συμβόλαιον οἱ νομίμως ἐκπροσωποῦντες τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα ἢ τὸ νομικὸν πρόσωπον.

8. Ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως μεταβίβασις τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον δικαιοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς Συμβιβασμῶν εἰς τὴν Περιφερειακὴν ἐπιτροπὴν Συμβάσεων (Π.Ε.Σ.) τῆς Ἀνοικοδομήσεως τῆς Περιφερείας ἐν ᾗ τὸ ἀκίνητον, καὶ τῆς τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον Περιφερειακὸν Δ/ντὴν Ἀνοικοδομήσεως, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον τὸ κατὰ τὸν συμβιβασμὸν καταβλητέον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰ δέκα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ κανονίζωνται πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ἐπιτροπῆς Συμβιβασμῶν διὰ τὴν συνομολόγησιν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συμφωνιῶν καὶ ἐν γένει διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὅσον ὁ διακανονισμὸς αὐτῶν δὲν προβλέπεται ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων ἐν γένει ρυμοτομουμένων ἢ μή, γενομένης διὰ σκοποὺς προβλεπομένους ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Δ/τος 145 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων κλπ. διὰ τὴν Ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας» ἢ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 30, 49, 50 καὶ 51 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων τῶν πόλεων κλπ.» διὰ τῆς συστάσεως Κτηματικῶν Ὁμάδων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ/τος, ἐπιτρέπεται ὅπως καταβάλληται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Κτηματικὴν Ὁμάδα ἢ πρὸς τὸν οἰκεῖον Δῆμον ἢ Κοινότητα ἢ τὸ οἱονδήποτε Νομικὸν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου τὸ ὑπόχρεον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Πολεοδομικοῦ σχεδίου ἢ ἀμέσως πρὸς τοὺς δικαιούχους διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀνωτέρω, τὸ ὅλον ἢ μέρος τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν πρὸς καταβολὴν ἀποζημιώσεων λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀκινήτων διὰ τοὺς ὡς ἄνω σκοπούς, καὶ ἀπορρεουσῶν εἴτε ἐκδικαστικῶν ἀποφάσεων εἴτε ἐκ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον συμβιβασμῶν.

2. Ἡ καταβολὴ αὕτη γίνεται εἰς βάρος τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως ἢ εἰς βάρος τῶν πιστώσεων τῶν ἔργων, καὶ κατὰ τὰ περὶ ἐκτελέσεως τῶν ἔργων κλπ. ἀνοικοδομήσεως τῆς Χώρας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ ἀξία τῆς κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἀνοικοδομήσεως τῆς Χώρας παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, καθορίζεται δι' ἕκαστον ὑπόχρεον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἀνοικοδομήσεως καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἀνοικοδομήσεως. Κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας ταύτης λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς ἀνοικοδομήσεως ἢ ἐκ τῆς πολεοδομικῆς βελτιώσεως, ἐπελθοῦσα τυχὸν ὑπερτίμησις.

2. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία τῆς ὡς ἄνω παρεχομένης ἰδιοκτησίας συμψηφίζεται κατὰ Νόμον ὑποχρεωτικῶς πρὸς ὀφειλομένην τυχὸν εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημίωσιν λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ἀνοικοδομήσεως, ὁ ἐνδιαφερόμενος ἔχει τὸ δικαίωμα ἐγγράφου ἐγγυοῦς πρὸς δικαστικὸν καθορισμὸν τῆς

ἀξίας τῆς ὡς ἄνω παρεχομένης ἰδιοκτησίας ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς αὐτὸν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀποφάσεως.

3. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἀνοικοδομήσεως καὶ Οἰκονομικῶν δύνανται νὰ καθορίζωνται πάντα τὰ τυχὸν ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος 145)1946 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων κλπ.»» εἶναι ὅτι ἡ κατὰ τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις ἐπιτρέπεται μὲν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος Ἀνοικοδομήσεως τῆς Χώρας χωρὶς ὅμως νὰ ἀπαιτῆται ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει, ὡς προϋπόθεσις τῆς κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας ἀπαλλοτριώσεως, ἡ ἀποκατάστασις οἱωνδήποτε ζημιῶν.

2. Καταργεῖται τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος 145)1946.

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Διατάγματος 145)1946 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων καὶ ἐπιτάξεων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας» προστίθεται ἡ ἀκόλουθος περίπτωσις ὑπὸ στοιχεῖον ζ' «γήπεδα μετὰ ἢ ἄνευ κτισμάτων πρὸς ἐγκατάστασιν ἀποθηκῶν ἢ καὶ ἐργοστασίων παραγωγῆς ὑλικῶν ἢ πρὸς ἀνέγερσιν προσωρινῶν κατασκευῶν ἢ παραπηγμάτων ἢ λυομένων οἰκημάτων διὰ τὴν προσωρινὴν ἐγκατάστασιν ἀστέγων ἐκ τοῦ πολέμου, τῆς ἀνταρσίας ἢ καὶ θεομηνίας, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν σχετιζομένων πρὸς τὴν ἀνοικοδόμησιν κρατικῶν σκοπῶν καὶ δημοσίων ὑπηρεσιῶν, εἴτε πρὸς ἐγκατάστασιν, εἴτε πρὸς λειτουργίαν αὐτῶν, εἴτε πρὸς ἐνέργειαν δοκιμῶν ὑλικῶν καὶ κατασκευῶν, ἐπίσης δὲ καὶ γήπεδα πρὸς ἐξαγωγὴν ὑλικῶν (λίθων, χώματος κλπ.) χρησίμων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν».

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὁμαδικῆς τακτοποιήσεως οἰκοπέδων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 49, 50 ἢ 51 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων τῶν πόλεων κλπ.» ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Διατάγματος 145)1946 ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις εἴτε τῆς ὅλης τακτοποιουμένης ἐκτάσεως, εἴτε μεμονωμένων ἐν αὐτῷ ἰδιοκτησιῶν, πρὸ ἢ καὶ μετὰ τὴν τακτοποίησιν ταύτην. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος 145)1946 κοινοποίησις δύναται νὰ γίγνεται καὶ μόνον διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν χῶρον δημοσιεύσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ καταστήματος.

5. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐπιβάλλεται ἢ ἀπορρέει ἐκ Β. Διατάγματος, ἐκδοθέντος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀνοικοδομήσεως ἢ ἐξ ἀποφάσεως αὐτοῦ, καὶ ἂν συντρέχῃ κατὰ νόμον περίπτωσις ὑποβολῆς εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν γνωμοδοτικῆς ἐκθέσεως προεκτιμήσεως τοῦ ἀπαλλοτριουμένου, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν καταρτισμοῦ τῆς ἐκθέσεως μετέχει πάντοτε ἀντὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ ὁ οἰκεῖος Τομεάρχης Ἀνοικοδομήσεως ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Διὰ τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἐὰν συντρέχῃ κατὰ νόμον περίπτωσις πραγματογνωμοσύνης, ἡ διατάσσουσα ταύτην προδικαστικὴ ἀπόφασις ὁρίζει ἀπαραιτήτως καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὡς πρῶτον πραγματογνώμονα τεχνικὸν ὑπάλληλον ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἀνοικοδομήσεως.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ)τος «περὶ σχεδίων τῶν πόλεων κλπ.» προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 12.

«12. Αἱ ὡς ἄνω παράγραφοι 6 ἕως καὶ 11 ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ὄχι μόνον διὰ τὴν παραχώρησιν ὁμαδικῶς τακτοποιουμένων ἀκινήτων ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν παραχώρησιν οἱουδήποτε ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ τυχὸν ἁρμοδίου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πολεοδομικοῦ σχεδίου Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἀπορρέουσαν ἢ ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν πολεοδομικῶν σχεδίων ἢ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἀπαιτήσεων πολεοδομικῶν κανονισμῶν ἔστω καὶ ἂν δὲν ἔχῃ προηγηθῇ ὁμαδικὴ τακτοποίησις».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ)τος προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον.

«Πάντως ἡ ἐφαρμογὴ πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος εἰς περιπτώσεις χαρακτηρισθείσας νομίμως ὡς ἐπειγούσης ἀνάγκης ἐπιτρέπεται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐν αὐτῷ προβλεπομένων οἰωνδήποτε κανονιστικῶν Β. Διαταγμάτων ἢ Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ)τος προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον.

«Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Δ)τος, χαρακτηρισθεῖσαν νομίμως ὡς ἐπειφούσης ἀνάγκης, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ τήρησις τῶν οἰωνδήποτε διατάξεων αὐτοῦ τῶν ἀφορωσῶν εἰς προθεσμίας ἢ προσκλήσεις πρὸς οἱονδήποτε ἢ κοινοποιήσεις ἢ ὑποβολὴν ἐνστάσεων, πάντων τῶν σχετιζῶν πρὸς τὰ θέματα ταῦτα δυναμένων ἑκάστοτε νὰ κανονίζωνται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ».

4. Αἱ προθεσμίαι τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου 5249 1931 «περὶ ἀδειῶν οἰκοδομῆς κλπ.» διπλασιάζονται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΕΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑ, ΚΑΚΗΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἀπριλίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΜΕΛΑΣ

Ἄρθρον δεύτερον.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 976)1949 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον :

«Ἐφ' ὅσον τὸ εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καταβλητέον, πρὸς συμβιβασμὸν ἢ εἰς ἐκτέλεσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία ἑκατομμύρια (3.000.000) δραχμῶν, ἡ ἀναγνώρισις τῶν δικαιούχων δύναται νὰ γίγνεται διὰ γενικῆς διὰ τοῦ τύπου κλητεύσεως τῶν οἱωνδήποτε τυχὸν διεκδικούντων δικαιώματα, ὅπως, ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας ὑποβάλουν σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἀνοικοδομήσεως, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς προσκομίσεως τίτλων ἢ ἀποδεικτικῶν τῶν διεκδικήσεων αὐτῶν πρὸς ἀναγνώρισιν των ὡς δικαιούχων, εἰ μὴ μόνον ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως μετὰ τὴν πρόσκλησιν ἀντιτιθεμένων διεκδικήσεων».

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 976)1949 προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον :

«Ἐφ' ὅσον τὸ εἰς ἕκαστον δικαιοῦχον καὶ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καταβλητέον, λόγῳ συμβιβασμοῦ ἢ πρὸς ἐκτέλεσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως, ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία ἑκατομμύρια (3.000.000) δραχμῶν, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ὡς ἀνωτέρω σύναψις συμβολαιογραφικῆς πράξεως, τοῦ συμβιβασμοῦ τελειουμένου διὰ τῆς εἰσπράξεως τοῦ καθορισθέντος ποσοῦ, βεβαιουμένης δι' ἁπλῆς ἐξοφλητικῆς ἀποδείξεως ἢ ἐξοφλήσεως τοῦ ἐντάλματος πληρωμῆς».

3. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν.

976)1949 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος φράσις:

«Ἐν πάσῃ περιπτώσει θεωρεῖται περιλαμβανομένη εἰς τὸ πρόγραμμα Ἀνοικοδομήσεως τῆς Χώρας πᾶσα ἀπαλλοτρίωσις πρὸς ἀνέγερσιν οἱωνδήποτε κτιρίων ἐγκαταστάσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ὁπουδήποτε τῆς Χώρας».

4. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 976)1949 προστίθεται ἡ ἀκόλουθος 5η παράγραφος :

«5. Διὰ τὴν κάλυψιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Δ)μα προκαλουμένων τυχὸν δαπανῶν ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ψηφίσματος ΚΗ') 1947 «περὶ παροχῆς διευκολύνσεων διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν κλπ.» κρατήσεως. Ἡ κράτησις αὕτη ἐφεξῆς κατατίθεται ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ὑποχρέων εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ Ν. Δ. 145)1946 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων κλπ. διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς Χώρας» λογαριασμόν.

Ἄρθρον τρίτον.

1. Εἰς τὸν τρίτον στίχον τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κυρουμένου Α. Ν. 976)49 καὶ μετὰ τὴν λέξιν «Παρέδρου» προστίθενται αἱ λέξεις «τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ Παρέδρου».

2. Τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 976)49 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς :

«α') Τὰ τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων, τίτλων κλπ. δικαιολογητικῶν ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς συμβιβασμόν».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου β' τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 976)49 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα: «Ὁσάκις δὲ ἡ κατοικία τῶν διεκδικούντων εἶναι γνωστή, γίνεται αὐτοπρόσωπος κοινοποίησις».

4. Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 976)49 προστίθενται τὰ ἀκόλουθα:
«εἰς ἣν δέον νὰ μνημονεύεται ὁ χρονικὸς περιορισμὸς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς».

5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 976)49 προστίθενται τὰ ἑξῆς·
«καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος εἰς τὴν περιφέρειαν ἀνοικοδομήσεως τεχνικὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων».

6. Ἡ τελευταία λέξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 976)49 «διπλασιάζονται» διαγράφεται καὶ ἀντ' αὐτῆς προστίθενται τὰ ἑξῆς : «ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(2)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1345.

Περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 220)1.4.49 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Νοεμβρίου 1949 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 220)1.4.49 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον πρῶτον

Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 210)2.4.49 πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων χορηγήσεως ἐπιδόματος εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστρατευομένων ὁπλιτῶν καὶ αὐξήσεως αὐτοῦ ἀπὸ 1.4.49 ἔχουσα οὕτω:

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρᾶξις 220, τῆς 1 Ἀπριλίου 1949.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβὸν ὑπ' ὄψει πρότασιν τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ἀποφασίζει:

Ἄρθρον 1.

1. Δικαιοῦχοι ἐπιδόματος λόγῳ στρατεύσεως.

Καθορίζει τοὺς δικαιουμένους ἐπιδόματος ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, λόγῳ στρατεύσεως μέλους, τῆς ὑπὸ τοῦ στρατευομένου προστατευομένης οἰκογενείας, ὡς ἑξῆς:

Α) Τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως ὑπηρετούντων ἐφέδρων ὁπλιτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐφέδρων ἐθελοντῶν ἐπιστρατεύσεως ὁπλιτῶν τοῦ κατὰ Γῆν, Θάλασσαν καὶ Ἀέρα Στρατοῦ, τῶν λαμβανόντων ἀποδοχὰς στρατευσίμου.

Β) Τὰς οἰκογενείας τῶν κληρωτῶν ὁπλιτῶν, ὡς καὶ τῶν ἐθελοντῶν τῶν διανυόντων θητείαν μέχρι καὶ τῆς κλάσεως 1947, τῶν λαμβανόντων ἀποδοχὰς στρατευσίμου, ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας ἐν τῷ στρατεύματι τῶν δὲ ἀπὸ τῆς κλάσεως 1948 καὶ ἐφεξῆς, τῶν λαμβανόντων ἀποδοχὰς στρατευσίμου μετὰ συμπλήρωσιν ἐν τῷ στρατεύματι δακαπενταμήνου ὑπηρεσίας.

Γ) Τὰς οἰκογενείας τῶν ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω κατηγοριῶν αἰχμαλώτων καὶ ἀγνοουμένων ὁπλιτῶν καὶ μέχρι τοῦ χρόνου ἀπονομῆς αὐτοῖς συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου.

Δ) Τὰς οἰκογενείας τῶν ἀνδρῶν Μονάδων Ἐθνοφυλακῆς Ἀμύνης Χωρίων (Μ.Ε.Α. τέως Μ.Α.Δ.).

Ὡς μέλη οἰκογενείας, εἰς ἃ θὰ καταβάλληται τὸ ἀνωτέρω ἐπίδομα νοοῦνται:

1. Ἐπὶ ἐγγάμων ὁπλιτῶν:

α) ἡ σύζυγος,

β) τὰ νήπια θετά, νομιμοποίητα ἢ φυσικὰ τέκνα καὶ ἐκ τούτων:

1) τὰ θήλεα ἀδιακρίτως ἡλικίας καὶ ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἄγαμα,

2) τὰ ἄρρενα μέχρι καὶ 18 ἐτῶν,

3) τὰ ἀνίκανα σωματικῶς ἢ πνευματικῶς πρὸς ἄσκησιν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος καὶ ἀνεξαρτήτως ἡλικίας.

γ) ὁ ἐν χηρείᾳ ἄνευ κατιόντων ὁπλίτης ἐξομοιοῦται πρὸς ἄγαμον.

2. Ἐπὶ ἀγάμων ὁπλιτῶν:

α) οἱ γονεῖς ἀνεξαρτήτως ἡλικίας,

β) ὁ πατρυιὸς ἀνεξαρτήτως ἡλικίας,

γ) ἡ μητρυιὰ ἀνεξαρτήτως ἡλικίας,

δ) αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς ἀνεξαρτήτως ἡλικίας,

ε) οἱ ἄγαμοι ἀδελφοὶ ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς ἡλικίας μέχρι 18 ἐτῶν,

στ) οἱ ἄγαμοι ἀδελφοὶ ἢ ἀδελφαὶ ἀμφιθαλεῖς ἢ ἑτεροθαλεῖς ἀνεξαρτήτως ἡλικίας οἱ τυγχάνοντες ἀνίκανοι σωματικῶς ἢ πνευματικῶς πρὸς ἄσκησιν παντὸς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος,

ζ) ἐπιζόντων ἀμφοτέρων τῶν γονέων ὁ εἷς τούτων θεωρεῖται προστατευόμενον μέλος.

Ἄρθρον 2.

II. Ποσὸν ἐπιδόματος.

Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1949 τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος καθορίζεται ὡς ἑξῆς:

α) Διὰ τὸ πρῶτον προστατευόμενον μέλος τῆς ἐπιδοματούχου οἰκογενείας εἰς δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδες 120.000

β) Διὰ τὸ δεύτερον προστατευόμενον μέλος τῆς ἐπιδοτούχου οἰκογενείας εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδες 50.000

γ) Διὰ τὸ τρίτον προστατευόμενον μέλος τῆς ἐπιδοματούχου οἰκογενείας εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας 40.000

δ) Διὰ τὸ τέταρτον προστατευόμενον μέλος τῆς ἐπιδοματούχου οἰκογενείας εἰς δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας 30.000

Διὰ τὸ πέραν τῶν τεσσάρων μελῶν, οὐδὲν ἐπίδομα στρατεύσεως καταβάλλεται.

Ἑκάστη οἰκογένεια δικαιοῦται ἑνὸς μόνον ἐπιδόματος ὁσαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ ὑπηρετοῦντα εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις μέλη αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις καταβολῆς τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης ὁριζομένου ἐπιδόματος εἶναι ἡ πρὸ τῆς στρατεύσεως συγκατοίκησις καὶ συντήρησις ὑπὸ τοῦ στρατευθέντος τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς παρούσης προβλεπομένων μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ.

Ἄρθρον 4.

III. Ποσὸν μηνιαίου εἰσοδήματος.

Α'. Πρὸς λῆψιν τοῦ ἀνωτέρω ἐπιδόματος ἀπαιτεῖται ὅπως, τὸ ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς μηνιαῖον εἰσόδημα τῆς οἰκογενείας τοῦ στρατευομένου, ὡς τοῦτο καθορίζεται ἐν τῇ παραγρ. Ε' τῆς ὑπ' ἀριθ. 33 τοῦ 1945 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τῆς κυρωθείσης ὑπὸ τοῦ Νόμου 266)45, μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ κάτωθι ποσά:

α) Δι' οἰκογένειαν ἑνὸς ἀτόμου τὰς δραχμὰς διακοσίας χιλιάδας 200.000

β) Δι' οἰκογένειαν δύο ἀτόμων τὰς δραχμὰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας 250.000

γ) Δι' οἰκογένειαν τριῶν ἀτόμων τὰς δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας 300.000

δ) Δι' οἰκογένειαν τεσσάρων ἀτόμων καὶ ἄνω τὰς δραχμὰς τριακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας . . 350.000

Β'. Εἰς τὰς προσόδους τῶν πρὸς ἐπιδότησιν οἰκογενειῶν, συνυπολογίζεται καὶ πᾶσα πρόσοδος τοῦ ὁπλίτου ἐξ οἱασδήποτε πηγῆς, πλὴν τοῦ μισθοῦ, τοῦ μηνιαίου ἐπιδόματος τροφῆς, τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῶν ἐξόδων κινήσεως τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ ὁπλίτης ἐκ τοῦ στρατεύματος.

Γ'. Ἡ ἐξακρίβωσις τοῦ εἰσοδήματος πιστοποιεῖται, εἰς μὲν τὰς Κοινότητας καὶ τὰς κωμοπόλεις, παρ' Ἐπιτροπῆς ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, τοῦ Διδασκάλου καὶ τοῦ Ἱερέως, εἰς δὲ τοὺς Δήμους καὶ τὰς Πόλεις παρ' Ἐπιτροπῶν ἀποτελουμένων ἐξ ἑνὸς ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλου, ἑνὸς Ἀξιωματικοῦ ἢ Ὑπαξιωματικοῦ τῆς Χωρ)κῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἑνὸς ὑπαλλήλου τῶν Κέντρων Κοιν. Προνοίας, ἁπάντων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, Νομάρχου ἢ Ἐπάρχου.

Ἄρθρον 5.

Ἀπαγορεύεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1949 ἡ ὑφ' οἱασδήποτε μορφὴν παροχὴ οἰκονομικῆς εἰς χρῆμα ἐνισχύσεως εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν στρατευομένων, ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν Πολιτικῆς Ἐπιστρατεύσεως, ἢ ἄλλων φιλανθρωπικῶν Ὀργανώσεων, τῶν τυχὸν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν στρατευομένων ἐπιβεβλημένων εἰσφορῶν ἢ ἐράνων, καταργουμένων ἀπὸ τῆς αὐτῆς χρονολογίας.

Ἄρθρον 6.

Α'. Αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης πράξεως κανονίζονται δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργῶν.

Β'. Ἡ παροῦσα δημοσιευομένη διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (τεῦχος Α') κυρωθήσεται διὰ νόμου.

Ἐκδόσαν πρὸς τοῦτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 220 παροῦσαν πρᾶξιν του.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Τὰ Μέλη

Ἄρθρον δεύτερον.

Αἱ μέχρι σήμερον ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις 1) τῶν κ.κ. Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν, Ἀεροπορίας καὶ Ἐμπορ. Ναυτιλίας, 2) τῶν κ.κ. Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ 3) τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, αἱ ρυθμίζουσαι τὰ τῆς καταβολῆς ἐπιδόματος λόγῳ στρατεύσεως εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα ὁπλιτῶν, τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ κυροῦνται καὶ ἰσχύουσι μέχρι τῆς καταργήσεως, τροποποιήσεως ἢ συμπληρώσεώς των, δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Ὑπουργῶν ἐκδιδομένης βάσει τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον τρίτον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ὑποβληθησομένου πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1949.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΜΕΛΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΕΜΜΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΡΟΖΟΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

(3)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1348.

Περὶ ρυθμίσεως ἐνίων περὶ αὐτοκινήτων ζητημάτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 23 Νοεμβρίου 1949 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ρυθμίσεως ἐνίων περὶ αὐτοκινήτων ζητημάτων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπὶ χαρακτηρισθεισῶν ὑπεραστικῶν λεωφορειακῶν γραμμῶν μὴ συνδεομένων μετὰ τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Πειραιῶς

ή δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Μεταφορῶν καθορισθεῖσα εἰς λεωφορεῖα δύναμις αὐτῶν διατηρεῖται ἀμετάβλητος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950.

Ἐφ' ἑξῆς ἅπαξ μόνον κατ' ἔτος ὁ Ὑπουργὸς τῶν Μεταφορῶν δύναται, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, νὰ καθορίζῃ τὴν νέαν εἰς λεωφορεῖα δύναμιν τῶν γραμμῶν τούτων, ἥτις διατηρεῖται ἀμετάβλητος καθ' ὅλον τὸ ἔτος τοῦτο.

Καθ' ὑπέρβασιν τῆς καθοριζομένης ὡς ἄνω δυνάμεως ἐπιτρέπεται ἡ προσθήκη ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων νέων λεωφορείων ἀνηκόντων εἰς πληγέντας αὐτοκινητιστὰς δικαιουμένους νὰ θέσωσι εἰς κυκλοφορίαν τοιαῦτα λεωφορεῖα κατὰ τὰς κειμένας μέχρι τοῦδε διατάξεις.

2. Δι' ὑπεραστικὰς ὡς ἄνω γραμμὰς μήπω χαρακτηρισθείσας ἢ χαρακτηρισθείσας ἄνευ καθορισμοῦ τῆς εἰς λεωφορεῖα δυνάμεως αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ὁ ἐφ' ἅπαξ μετὰ τὸν χαρακτηρισμόν, καθορισμὸς τῆς εἰς λεωφορεῖα δυνάμεως αὐτῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Μεταφορῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων, ἥτις διατηρεῖται ἀμετάβλητος ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Μεταφορῶν. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐτησίας ὡς ἄνω προθεσμίας ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Προκειμένου περὶ ὑπεραστικῶν γραμμῶν συνδεομένων μετὰ τῶν Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Πειραιῶς, ἀπαγορεύεται ἡ εἰς αὐτὰς προσθήκη νέων λεωφορείων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1952, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῶν πληγέντων αὐτοκινητιστῶν, περὶ ὧν τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὡς καὶ ἡ ἵδρυσις νέων τοιούτων γραμμῶν ἐξαιρέσει τῶν γραμμῶν Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης, Ἀθηνῶν — Κοζάνης καὶ Ἀθηνῶν — Αἰδηψοῦ.

4. Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ ἀπόσπασις ἀπὸ ὑπεραστικῆς γραμμῆς συνδεομένης μὲ τὰς Ἀθήνας ἢ τὸν Πειραιᾶ οἱουδήποτε τμήματος παρ' αὐτῆς ἤδη ἐξυπηρετουμένου.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὸν χαρακτηρισμὸν ὑπεραστικῆς γραμμῆς ἐν γένει διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ὑπεραστικῶν γραμμῶν διατάξεων ἡ περιοχὴ ἀκτῖνος 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις Πλατείας τῆς Ὁμονοίας λογίζεται ὡς πόλις τῶν Ἀθηνῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπαγορεύεται ἡ προσθήκη νέων λεωφορείων αὐτῶν ἐν τῇ ἀστικῇ περιοχῇ Ἀθηνῶν ἀκτῖνος 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις πλατείας τῆς Ὁμονοίας μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1952.

2. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Μεταφορῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων ἀπαγορευθῇ μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1950 ἡ χορήγησις ἀδειῶν κυκλοφορίας εἰς φορτηγὰ αὐτοκίνητα δημοσίας χρήσεως πρὸς ὑποβολὴν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Μεταφορῶν παρὰ τῶν καθ' ἅπασαν τὴν Χώραν Κοινῶν Ταμείων Εἰσπράξεων τῶν φορτηγῶν τούτων αὐτοκινήτων, ἐτησίων στατιστικῶν στοιχείων ἐκμεταλλεύσεως.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν δι' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 ἐπιτρέπεται ἡ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις θέσις εἰς κυκλοφορίαν νέων λεωφορείων ἢ φορτηγῶν αὐτοκινήτων τιθεμένων εἰς ἀντικατάστασιν ἑτέρων τοιούτων ἢ ἀνηκόντων εἰς πληγέντας αὐτοκινητιστὰς δικαιουμένους νὰ θέσωσιν εἰς κυκλοφορίαν τοιοῦτον λεωφορεῖον ἢ φορτηγὸν αὐτοκίνητον.

4. Προκειμένου περὶ τῶν φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐκδοθῇ τὸ περὶ οὗ ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου Διάταγμα, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Μεταφορῶν μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐτησίων στατιστικῶν στοιχείων ἐκμεταλλεύσεως καὶ τὴν μελέτην αὐτῶν, δύναται δι' ἀποφάσεώς του ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Αὐτοκινήτων νὰ προσθέσῃ νέα φορτηγὰ αὐτοκίνητα εἰς τὰς διαφόρους τοῦ Κράτους περιφερείας ἢ καὶ νὰ ἀπαγορεύσῃ μερικῶς ἢ συνολικῶς τὴν τοιαύτην προσθήκην ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς ἑπομένας ἐτησίας περιόδους ἐκμεταλλεύσεως.

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α. Ν. 1086)46 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τὰ τοῦ καθορισμοῦ τῶν συνεταιρικῶν μερίδων καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Μεταφορῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Συμβουλίου. Πάντως ἡ συνεταιρικὴ μερὶς καθορίζεται εἰς μίαν πλήρη μερίδα διὰ τοὺς ἀπολέσαντας τοὐλάχιστον ἥμισυ φορτηγὸν ὠφελίμου φορτίου τριῶν τόννων καὶ ἄνω, ἥμισυ λεωφορεῖον τῶν 15 θέσεων καὶ ἄνω ἢ ἓν ἐπιβατικόν, τῶν δὲ ἐπὶ ἔλασσον εἰς τὸ ἥμισυ τῆς πλήρους μερίδος».

Ἄρθρον 5.

Ἀπαγορεύεται ἡ δι' ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως παντὸς τύπου μεταφορὰ προσώπων ἐπὶ κομίστρῳ. Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως ἡ διὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἰδιωτικῆς χρήσεως μεταφορὰ προσώπων, ἀνεξαρτήτως τῆς εἰσπράξεως οἱουδήποτε κομίστρου ἢ μή.

Ἡ παράβασις τῆς ὡς ἄνω διατάξεως συνεπάγεται τὴν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Μεταφορῶν στέρησιν τῆς ἀδείας κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου ἐπὶ ἕνα μῆνα, ἐν ὑποτροπῇ δὲ ἐπὶ ἑξάμηνον, ὡς καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τοῦ τε ὁδηγοῦ καὶ κατόχου τοῦ αὐτοκινήτου, τιμωρουμένων ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πλημμελειοδικείου, εἰς ὃ εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως βάσει τοῦ Ν.Δ. 22)28 Νοεμβρίου 1923 «περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως Πλημμελημάτων τινῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 200.000 μέχρις 1.000.000 δραχμῶν ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Νοεμβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΕΜΜ. ΠΑΠΑΔΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ, ΕΜΜ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Μ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Νοεμβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

---

(4)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1359.

Περὶ τῆς ἐπαναληπτικῆς διδασκαλίας πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν διδασκαλίας ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 25 Νοεμβρίου 1949 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Α. Ν. «περὶ ἐπαναλη-

πικῆς διδασκαλίας πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν διδασκαλίας ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

"Αρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκπαιδεύσεως, τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργείου ἐπαναληπτικὴ διδασκαλία τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου, εἰς τὸ ὁποῖον οὗτοι διδάσκουσι, μέχρι δύο ὡρῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν διδασκαλίας.

Διὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπὲρ τὰς κεκανονισμένας ὥρας ἀπασχόλησίν των, οἱ λειτουργοὶ τῆς Ἐκπαιδεύσεως δικαιοῦνται ἀμοιβῆς ἥτις ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας διὰ μὲν τοὺς λειτουργοὺς Μέσης Ἐκπαιδεύσως, τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, Ἐθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Σχολῶν καὶ Ἐκκλησιαστικῶν Φροντιστηρίων οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν δραχμῶν 300.000 μηνιαίως, διὰ τοὺς Πτυχιούχους τῶν Παν)μίων καὶ 150.000 διὰ τοὺς μὴ Πτυχιούχους τῶν αὐτῶν Παν)μίων, διὰ δὲ τοὺς λειτουργοὺς τῆς Στοιχειώδους Ἐκπ)σως καθορίζεται ὡς ὡς ἀκολούθως:

α) Διὰ τοὺς ἀκολούθους, Γραμματεῖς Β' καὶ Α' τάξεως καὶ Εἰσηγητὰς δραχ. 75.000 μηνιαίως.

β) Διὰ τοὺς Τμηματάρχας Β' τάξεως δραχμὰς 100.000 μηνιαίως καί,

γ) Διὰ τοὺς Τμηματάρχας Α' τάξεως καὶ ἄνω δραχ. 120.000 μηνιαίως.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας θέλει καθορισθῇ ὁ τρόπος, ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς διεξαγωγῆς τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω προβλεπομένης ἐπαναληπτικῆς διδασκαλίας τῶν μαθητῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ λεπτομέρεια.

2. Ἡ κατ' οἶκον διδασκαλία ὑπὸ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἀπαγορεύεται. Εἰς τοὺς παραβάτας τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἐπιβάλλεται ὡς ποινὴ ἡ ὑποχρεωτικὴ μετάθεσίς των, ἰδίᾳ ὑπαιτιότητι καὶ ἰδίαις δαπάναις, καταργουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως. Ὁ οὕτω μετατιθέμενος ἂν δὲν μεταβῇ εἰς τὴν ἕδραν του ἐντὸς προθεσμίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσως τοῦ ἐγγράφου τῆς μεταθέσεως εἰσάγεται πρὸς ἀπόλυσιν εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπηρεσιακὸν Συμβούλιον.

3. Εἰς ἣν περίπωσιν αἱ πρόσθετοι ἐπαναληπτικαὶ ὧραι δὲν εἶναι δυνατὸν ἐξ οἱουδήποτε λόγου νὰ διατεθῶσιν εἰς τὸ σχολεῖον εἰς ὃ διδάσκουσι δύναται δι' ἀποφάσως τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ νὰ διατίθενται οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ εἰς ἄλλα σχολεῖα ἢ παραρτήματα εἰς ἃ νὰ προσφέρωσι τὴν ἐπαναληπτικὴν ταύτην διδασκαλίαν.

4. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγεται καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Προσωπικόν.

"Αρθρον 2.

1. Πρὸς κάλυψιν τῆς ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 δαπάνης ὁρίζονται ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου σχολικοῦ ἔτους 1949—50 τὰ ἐτήσια ἐκπαιδευτικὰ τέλη ἐγγραφῆς ἁπάντων τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως εἰς 15.000 διὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος.

2. Ὡσαύτως ἐπιβάλλεται ἡ εἰσφορὰ εἰς ἕκαστον τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσως ἥτις ὁρίζεται ἑκάστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἡ εἰσφορὰ αὕτη εἶναι καταβλητέα εἰς ἓξ ἴσας διμήνους δόσεις καὶ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστης διμηνίας, τῆς πρώτης τούτων καταβληθησομένης κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ μαθητοῦ εἰς τὸ σχολεῖον. Μαθητὴς μὴ καταβάλλων τὴν εἰσφοράν του ἢ τμῆμα αὐτῆς, δὲν δύναται νὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐγγραφήν του, οὐδὲ γίνεται δεκτὸς εἰς τὰς κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολ. ἔτους, ἐξετάσεις.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας ὁρίζεται ἑκάστοτε τὸ ποσοστὸν τῶν ἐκ τῆς ἀνωτέρω τῆς παραγρ. 2 εἰσφορᾶς ἀπαλλασσομένων μαθητῶν ὡς καὶ αἱ κατηγορίαι τῶν ἀπαλλακτέων μαθητῶν εἰς τρόπον ὥστε τὸ ὁλικὸν ποσοστὸν νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ 35 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγραφομένων μαθητῶν εἰς πάντα τὰ σχολεῖα τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐκκλησιαστικὰς ἐν γένει Σχολὰς τῆς Χώρας.

"Αρθρον 3.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ὁρίζεται καθ' ἕκαστον σχολικὸν ἔτος ἡ εἰδικὴ εἰσφορὰ τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρ. 2 τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον εἰσφορὰ εἰσπράττεται καὶ κατατίθεται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ ἐκπαιδευτικὰ τέλη ἐγγραφῆς μαθητῶν καὶ ὡς ὁρισθήσεται δι' ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν Ὑπουργῶν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΜΕΛΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Π. ΧΑΤΖΗΠΑΝΟΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΕΜΜ. ΛΟΥΛΑΚΑΚΗΣ, Μ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Νοεμβρίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

ὅτι ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1949 ὡρίσθησαν οἱ ὅροι ἐτησίων συνδρομῶν καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἑξῆς :

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

1.	Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ.	60.000
2.	» » τεῦχος Β'	»	40.000
3.	» » τεῦχος Γ'	»	40.000
4.	» » Παράρτημα	»	40.000
5.	» » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν...	»	100.000
6.	» » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ. Δ. κλπ.»	»	40.000
7.	» » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	20.000
8.	» » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	300.000

Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης διὰ τοὺς συνδρομητάς.

Ἐπὶ πλέον τῶν ποσῶν τούτων οἱ συνδρομηταὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλωσιν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (Τ.Α.Π.Ε.Τ.) τὰ ἑξῆς ποσά :

1)	Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ.	10.000
2)	» » » Β'	»	5.000
3)	» » » Γ'	»	5.000
4)	» » Παράρτημα	»	5.000
5)	» » Δελτίον Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	20.000
6)	» » Πράξεις Νομ. Προσώπων Δ. Δ.	»	5.000
7)	» » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	2.000
8)	Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	40.000

Ἡ τιμὴ ἑκάστου φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡρίσθη εἰς δρ. 500.

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1.	Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ.	24.000
2.	Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	600.000
3.	Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	Δρχ.	150.000
4.	Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3284)24 γνωστοποιήσεων	»	60.000
5.	Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ Β. Δ. 20)5)1939	»	25.000
6.	Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	300.000
7.	Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζιτικῶν Ἑταιρειῶν	»	120.000
8.	Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν συνελεύσεων τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	60.000
9.	Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	300.000
10.	Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	60.000
11.	Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	»	100.000
12.	Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	300.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα.

1.	Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	25.000
2.	Τῶν ἀδειῶν πωλήσεων ἰαματικῶν ὑδάτων	»	200.000

Ποσοστὸν 5 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων τελῶν καταβάλλεται ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ διπλοτύπου εἰσπράξεως), ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου ποσοστὸν εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Ταμείου τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ἐν τῷ Ἐθνικῷ Τυπογραφείῳ, προκειμένου ὅμως περὶ εἰσπράξεων τῶν συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων τῶν Ἐπαρχιῶν εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀποδιδόμενον ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378)3639 τοῦ 1947 (Roneo 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ

Ὁ Διευθυντὴς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)